

Biografen 43 25. X

Solskinsdalen

Lystspil i 6 Akter

Forfattet og iscenesat af
Emanuel Gregers

FREMSTILLET AF
NORDISK FILMS KOMPAGNI, KØBENHAVN

205.

SOLSKINSDALEN

Lystpil i 6 Akter

Forfattet og iscenesat af *Emanuel Gregers*

HOVEDPERSONERNE:

Professor Karker Philip Bech
Thor, hans Søn Peter Malberg
Synnøve, hans Datter Karen Winther
Pe'rsen, Tjener Kaj Paaske
Mo'r Aase Clara Schønfeldt
Kavli, hendes Søn Carl Hillebrandt
Kari Alice Frederiks

Fremstillet af **Nordisk Films Kompagni, København**

Solskinsdalen.

Langt oppe mod Nord, hvor der endnu er Forskel paa Sommer og Vinter, og hvor Fossen om Vaaren støjer ned over Fjeldet og tilfører Elven nyt Liv efter Vintersøvnen, ligger »Solskinsdalen«. Den ligger godt gemt, og det skyldes et rent Tilfælde, at den aldrende Naturforsker, Professor Karker, under en af sine Højfjelds-Udflugter finder denne uberørte Idyl og konstaterer, at ligesom Luften her er renere end andre Steder, er Menneskene friskere, ærligere og

mere usammensatte. — Det er i al Fald tre ualmindelig tiltalende Repræsentanter for Dalens Beboere, han kommer i Kontakt med, — den gamle, prægtige Bondekone, Mo'r Aase, — hendes stoute og hjertens-

brave Søn Kavli og den kønne og vaarfriske, unge Pige, Kari, der gaar dem til Haande. Den Sammenligning, han ikke kan lade være at drage mellem disse to glade, ukunstlede »Naturbørn« og sit eget Afkom — den letsindige Døgenigt Thor og Datteren, den pjankede og pjattede Synnøve, — falder absolut ikke ud til Fordel for disse triste Repræsentanter for »moderne Ungdom«, og efter en pludselig Indskydelse

beslutter han at give de to en Lektion, i hvilken Anledning han slutter en hemmelig Alliance med sine nye, landlige Venner. — —

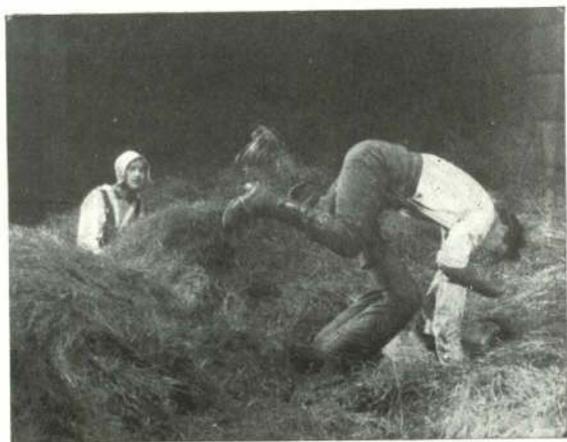
For at realisere sin snilde Plan vender han om-

gaaende tilbage til Byen, hvad der bliver en alvorlig Streg i Regningen for hans forlystelsessyge Poder, der netop har planlagt et større Bakkanal, og som nu ikke alene ser dette ryge i Lyset, men desuden ringes til frivilligt at tage Landophold i den af Faderen saa lovpriste Solskinsdal. — —

De rejser derpå i den lyse Tro, at de skal være Gæster paa et tip-top-moderne Bjerghotel, og da de

saa efter flere Dages Jernbanerejse og en næsten lige saa lang Vogntur præsenteres for Mo'r Aases primitive »Gæstehjem«, synker Humøret langt ned under Nulpunktet. Men da de jo er for langt borte fra

Alfarvej til uden videre at kunne tage Returbillet, maa de — om end med sure Miner — tage Forholdene som de er, og efter at have været udsat for en Del mere fantastiske end egentlig behagelige Oplevelser, indser de saa smaat, at det ikke kan nytte at blive ved at sætte sig paa den høje Hest og agere »Overmennesker«. — Thor bliver efterhaanden ogsaa ked af at se det overbærende og spottende Smil,

der altid spiller om Karis friske Læber, saa snart han optræder i sin Glansrolle som »Verdensmand«, — og han beslutter at vise hende, at han slet ikke er den

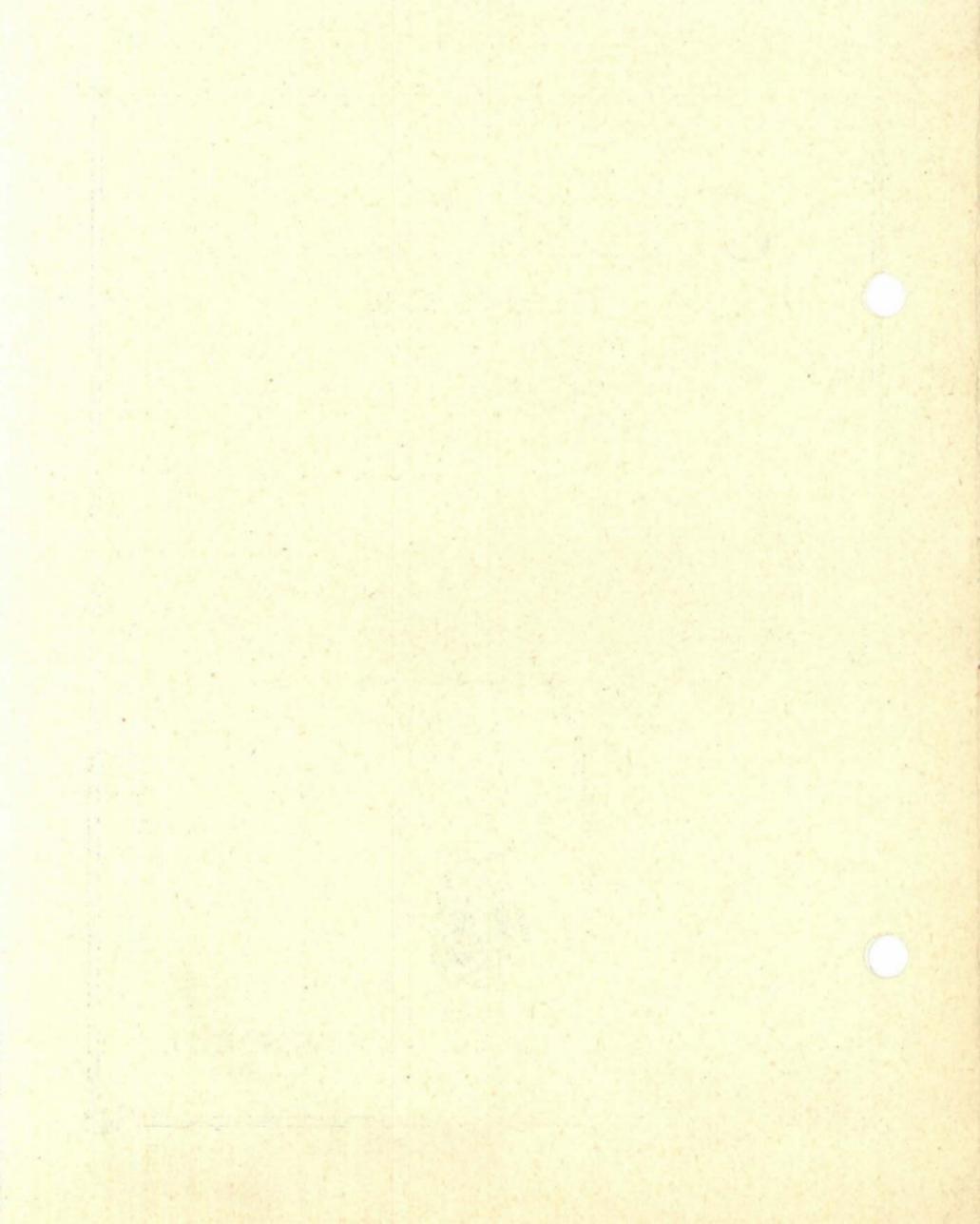
leddeløse Drivert, hun utvivlsomt anser ham for. — Guderne skal vide, at det baade koster ham Overvindelse og ømme Lemmer at gøre regulært Mandsarbejde, — men det lykkes ham virkelig at besejre sin medfødte Ladhed, og ved en bestemt Lejlighed viser han, at han sidder inde med Mands Mod og Mands Hjerter. — Den Dag kommer ogsaa, hvor

Frøken Synnøve faar Øjnene op for sine egne Skavanker og begynder at revidere sit forkvaklede Syn paa Livet og Menneskene — og bliver »Omvendelsen« til Glæde for hende selv, bliver den det i ikke mindre Grad for den gode Kavli, der fra den første Dag har omfattet hende med en rørende Kærlighed.

— — —

Udgangen paa den lille Intrige, som den kloge Professor selv har givet Idéen til, bliver derfor mere virkningstuld og overraskende, end han i sine vildeste Fantasier har tænkt sig. I Solskinsdalen bliver hans Børns Skæbne afgjort — her forvandles de til rigtige Mennesker, endda til meget lykkelige, unge Mennesker, — og det kan han jo til syvende og sidst ikke andet end være glad for!

VA/ME.

S O L S K I N S D A L E N .

Lystspil i 6 Akter.

Forfattet og iscenesat af Emanuel Gregers.

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni - København.

Hovedpersonerne:

Professor Karker.....Philip Bech.
Thor, hans Søn.....Peter Malberg.
Synnøve, hans Datter.....Karen Winther.
Pe'rsen, Tjener.....Kaj Paaske.
Mo'r Aase.....Clara Schönfeldt.
Kavli, hendes Søn.....Carl Hillebrandt.
Kari,.....Alice Frederiks.

Langt oppe mod Nord, hvor der endnu er Forskel paa Sommer og Vinter, og hvor Fossen om Vaaren støjer ned over Fjeldet og tilfører Elven nyt Liv efter Vintersøvnen, ligger Solskinsdalen. Den ligger godt gemt, og det skyldes et rent Tilfælde, at den aldrende Naturforsker, Professor Karker, under en af sine Højjelds-Udflugter finder denne uberørte Idyl og konstaterer, at ligesom Luften her er renere end andre Steder, er Menneskene friskere, ærligere og mere usammen= satte. - Det er i al Fald tre ualmindelig tiltalende Repræ= sentanter for Dalens Beboere, han kommer i Kontakt med, - den gamle, prægtige Bondekone, Mo'r Aase, - hendes stoute og hjertensbrave Søn Kavli og den kønne og vaarfriske, unge Pige, Kari, der gaar dem til Haende. Den Sammenligning, han ikke kan lade være at drage mellem disse to glade, ukunstlede "Naturbørn" og sit eget Afkom - den letsindige Døgenigt Thor og Datteren, den pjankede og pjattede Synnøve, - falder

absolut ikke ud til Fordel for disse triste Repræsentanter for "moderne Ungdom", og efter en pludselig Indskydelse, beslutter han at give de to en Lektion, i hvilken Anledning han slutter en hemmelig Alliance med sine nye, landlige Venner. ☺ - -

For at realisere sin snilde Plan vender han omgaaende tilbage til Byen, hvad der bliver en alvorlig Streg i Regningen for hans forlystelsessyge Pøder, der netop har planlagt et større Bakkanal, og som nu ikke alene ser dette ryge i Lyset, men som desuden tvinges til frivilligt at tage Landophold i den af Faderen saa lovprieste Solskinsdal. - - -

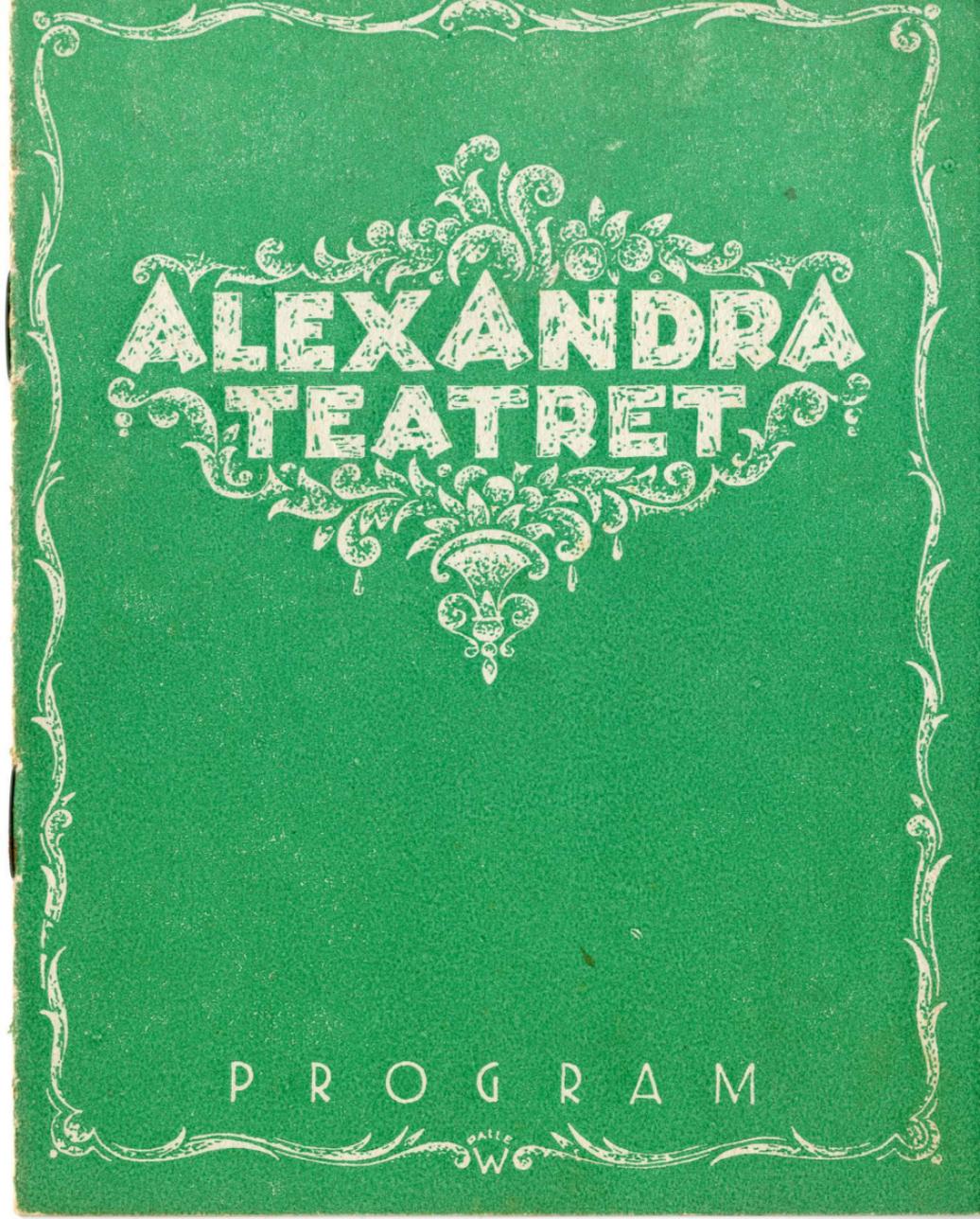
De rejser derop i den lyse Tro, at de skal være Gæster paa et tiptop-moderne Bjerghotel, og da de saa efter flere Dages Jernbanerejse og en næsten lige saa lang Vogntur præsenteres for Mo'r Aases primitive "Gæstehjem", synker Humøret langt ned under Nulpunktet. Men da de jo er for langt borte fra Alfarvej til uden videre at kunne tage Returbillet, maa de - om end med sure Miner - tage Forholdene som de er, og efter at have været udsat for en Del mere fantastiske end egentlig behagelige Oplevelser, indser de saa smaat, at det ikke kan nytte at blive ved at sætte sig paa den høje Hest og agere "Overmennesker". - Thor bliver efterhaanden ogsaa ked af at se det overbærende og spottende Smil, der altid spiller om Karis friske Læber, saa snart han optræder i sin Glansrolle som "Verdensmand", - og han beslutter at vise hende, at han slet ikke er den leddeløse Drivert, hun utvivlsomt anser ham for. Guderne skal vide, at det baade koster ham Overvindelse og ømme Lemmer at gøre regulært Mandsarbejde, - men det lykkes ham virkelig at besejre sin medfødte Læthed, og ved en bestemt Lejlighed viser han, at han sidder inde med Mands Mod og Mands Hjerte. - - - Den Dag kommer ogsaa, hvor Frøken

Sunnøve faar Øjnene op for sine egne Skavanker og begynder at revidere sit forkvaklede Syn paa Livet og Menneskene - og bliver "Omvendelsen" til Glæde for hende selv, bliver den det i ikke mindre Grad for den gode Kavli, der fra den første Dag har omfattet hende med en rørende Kærlighed. - - -

- - - Udgangen paa den lille Intrige, som den kloge Professor selv har givet Ideen til, bliver derfor mere virkningsfuld og overraskende, end han i sine vildeste Fantasier har tænkt sig. I Solskinsdalen bliver hans Børns Skæbne afgjort, - her forvandles de til rigtige Mennesker, ondda til meget lykkelige, unge Mennesker, - og det kan han jo til syvende og sidst ikke andet end være glad for!

S l u t .

ALEXANDRA
TEATRET

P R O G R A M

GALE
W

SOLSKINSDALEN

Lystspil i 6 Akter

Forfattet og iscenesat af *Emanuel Gregers*

HOVEDPERSONERNE:

Professor Karker	Philip Bech
Thor, hans Søn	Peter Malberg
Synnøve, hans Datter	Karen Winther
Pe'rsen, Tjener	Kaj Paaske
Mo'r Aase	Clara Schönfeldt
Kavli, hendes Søn	Carl Hillebrandt
Kari	Alice Frederiks

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni, København

mere usammensatte. — Det er i al Fald tre ualmindelig tiltalende Repræsentanter for Dalens Beboere, han kommer i Kontakt med, — den gamle, prægtige Bondekone, Mo'r Aase, — hendes stoute og hjertens-

brave Søn Kavli og den kønne og vaarfriske, unge Pige, Kari, der gaar dem til Haande. Den Sammenligning, han ikke kan lade være at drage mellem disse to glade, ukunstlede »Naturbørn« og sit eget Afkom — den letsindige Døgenigt Thor og Datteren, den pjankede og pjattede Synnøve, — falder absolut ikke ud til Fordel for disse triste Repræsentanter for »moderne Ungdom«, og efter en pludselig Indskydelse

beslutter han at give de to en Lektion, i hvilken Anledning han slutter en hemmelig Alliance med sine nye, landlige Venner. — —

For at realisere sin snilde Plan vender han om-

gaaende tilbage til Byen, hvad der bliver en alvorlig Streg i Regningen for hans forlystelsessyge Poder, der netop har planlagt et større Bakkanal, og som nu ikke alene ser dette ryge i Lyset, men desuden tvinges til frivilligt at tage Landophold i den af Faderen saa lovpriste Solskinsdal. — —

De rejser derop i den lyse Tro, at de skal være Gæster paa et tip-top-moderne Bjerghotel, og da de

saa efter flere Dages Jernbanerejse og en næsten lige saa lang Vogntur præsenteres for Mo'r Aases primitive »Gæstehjem«, synker Humøret langt ned under Nulpunktet. Men da de jo er for langt borte fra

Alfarvej til uden videre at kunne tage Returbillet, maa de — om end med sure Miner — tage Forholdene som de er, og efter at have været udsat for en Del mere fantastiske end egentlig behagelige Oplevelser, indser de saa smaat, at det ikke kan nytte at blive ved at sætte sig paa den høje Hest og agere »Overmennesker«. — Thor bliver efterhaanden ogsaa ked af at se det overbærende og spottende Smil,

der altid spiller om Karis friske Læber, saa snart han optræder i sin Glansrolle som »Verdensmand«, — og han beslutter at vise hende, at han slet ikke er den

leddeløse Drivert, hun utvivlsomt anser ham for. — Guderne skal vide, at det baade koster ham Overvindelse og ømme Lemmer at gøre regulært Mandsarbejde, — men det lykkes ham virkelig at besejre sin medfødte Ladhed, og ved en bestemt Lejlighed viser han, at han sidder inde med Mands Mod og Mands Hjerte. — — Den Dag kommer ogsaa, hvor

Frøken Synnøve faar Øjnene op for sine egne Skavanker og begynder at revidere sit forkvaklede Syn paa Livet og Menneskene — og bliver »Omvendelsen« til Glæde for hende selv, bliver den det i ikke mindre Grad for den gode Kavli, der fra den første Dag har omfattet hende med en rørende Kærlighed.

— — —

Udgangen paa den lille Intrige, som den kloge Professor selv har givet Idéen til, bliver derfor mere virkningsfuld og overraskende, end han i sine vildeste Fantasier har tænkt sig. I Solskinsdalen bliver hans Børns Skæbne afgjort — her forvandles de til rigtige Mennesker, endda til meget lykkelige, unge Mennesker, — og det kan han jo til syvende og sidst ikke andet end være glad for!

1217.

ALLE
W

SOLSKINDALEN

Film I. 366 Film II. 302 x

21-2-25

SOLSKINSDALEN

Lystspil i 6 Akter

Forfattet og iscenesat af Emanuel Gregers

HOVEDPERSONERNE:

Professor Karker	Philip Bech
Thor, hans Søn	Peter Malberg
Synnøve, hans Datter	Karen Winther
Pe'rsen, Tjener	Kaj Paaske
Mø'r Aase	Clara Schønfeldt
Kavli, hendes Søn	Carl Hildebrandt
Kari	Alice Frederiks

»Solski
 kyldes et
 r, Profess
 ter finder

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni, Kbhvn.

Eneret: A/S Fotorama

Solskinsdalen.

Langt oppe mod Nord, hvor der endnu er Forskel paa Sommer og Vinter, og hvor Fossen om Vaaren støjer ned over Fjeldet og tilfører Elven nyt Liv efter Vintersøvnen, ligger »Solskinsdalen«. Den ligger godt gemt, og det skyldes et rent Tilfælde, at den aldrende Naturforsker, Professor Karker, under en af sine Højjelds-Udflugter finder denne uberørte Idyl og konstaterer, at ligesom Luften her er renere end andre Steder, er Menneskene friskere, ærligere og

mere usammensatte. — Det er i al Fald tre ualmindelig tiltalende Repræsentanter for Dalens Beboere, han kommer i Kontakt med, — den gamle, prægtige Bondekone, Mo'r Aase, — hendes stoute og hjertens-

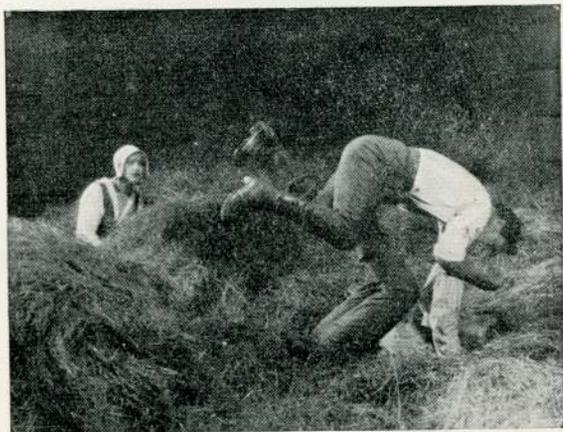
brave Søn Kavli og den kønne og vaarfriske, unge Pige, Kari, der gaar dem til Haande. Den Sammenligning, han ikke kan lade være at drage mellem disse to glade, ukunstlede »Naturbørn« og sit eget Aikom — den letsindige Døgenigt Thor og Datteren, den pjankede og pjattede Synnøve, — falder absolut ikke ud til Fordel for disse triste Repræsentanter for »mo-

derne Ungdom«, og efter en pludselig Indskydelse beslutter han at give de to en Lektion, i hvilken Anledning han slutter en hemmelig Alliance med sine nye, landlige Venner. — —

For at realisere sin snilde Plan vender han omgaaende tilbage til Byen, hvad der bliver en alvorlig Streg i Regningen for hans forlystelsessyge Poder, der netop har planlagt et større Bakkanal, og som nu ikke alene ser dette ryge i Lyset, men desuden tvinges til frivilligt at tage Landophold i den af Faderen saa lovpriste Solskinsdal. — —

De rejser derop i den lyse Tro, at de skal være Gæster paa et tip-top-moderne Bjerghotel, og da de saa efter flere Dages Jernbanerejse og en næsten lige saa lang Vogntur præsenteres for Mo'r Aases pri-

mitive »Gæstehjem«, synker Humøret langt ned under Nulpunktet. Men da de jo er for langt borte fra Alfarvej til uden videre at kunne tage Returbillet, maa de — om end med sure Miner — tage Forholdene som de er, og efter at have været udsat for en Del mere fantastiske end egentlig behagelige Oplevelser, indser de saa smaat, at det ikke kan nytte at

blive ved at sætte sig paa den høje Hest og agere »Overmennesker«. — Thor bliver efterhaanden og saa ked af at se det overbærende og spottende Smil,

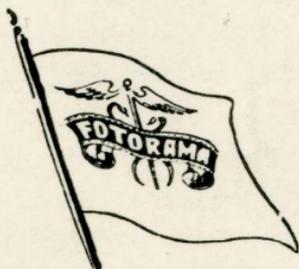

der altid spiller om Karis friske Læber, saa snart han optræder i sin Glansrolle som »Verdensmand«, — og han beslutter at vise hende, at han slet ikke er den leddeløse Drivert, hun utvivlsomt anser ham for. — Guderne skal vide, at det baade koster ham Overvindelse og ømme Lemmer at gøre regulært Mands-

arbejde, — men det lykkes ham virkelig at besejre sin medfødte Læthed, og ved en bestemt Lejlighed viser han, at han sidder inde med Mands Mod og Mands Hjerter. — — Den Dag kommer ogsaa, hvor Frøken Synnøve faar Øjnene op for sine egne Skavanker og begynder at revidere sit forkvaklede Syn paa Livet og Menneskene — og bliver »Omvendelsen« til Glæde for hende selv, bliver den det i ikke mindre Grad for den gode Kavli, der fra den første Dag har omfattet hende med en rørende Kærlighed.

— — —
Udgangen paa den lille Intrige, som den kloge Professor selv har givet Idéen til, bliver derfor mere virkningsfuld og overraskende, end han i sine vildeste Fantasier har tænkt sig. I Solskinsdalen bliver hans Børns Skæbne afgjort — her forvandles de til rigtige Mennesker, endda til meget lykkelige, unge Mennesker, — og det kan han jo til syvende og sidst ikke andet end være glad for!

A/S. L. IHRICH, KBHVN.

Alexandra 21. Okt 1925.

DARDENNE & Cie *

30, Dupontstraat, 30,

BRUSSEL-NOORD

Verkoop en verhuur van Kinematografische Filmen

Telegramadres: CHODAR - BRUSSEL

TELEF. BRUSSEL 507.68

Eene Radikale... Genezing!!

LUSTIG BLIJSPEL

SCENARIO & TOONEELSCHIKKING VAN EMANUEL GREGERS

VERTOLKT DOOR:

Karel Hellebrandt
Alice Frederiks

Peter Malberg
Karen Winther

Professer Bellon heeft twee kinderen, Fred & Loulou, niet slecht, ook niet dom, maar taal handelwijze, kleeding maken er twee volkomen onverdraaglijke modedoppen van. De drift der plantenkunde voert Professer Bellon naar het uiterste Noorden van Denemarken, in een gelukkige, doch zeer eenzame vallei: de "Vallei der Zon.", genoemd. Hij is er te gast bij Moeder Anna, eigenaarster van een der zeldzame hoeven die er zich bevinden Moeder Anna heeft ook twee kinderen: Philip, haar zoon, een echte jongen en Bernadette, eene nicht, wees die zij opgevoed heeft, is een vroolijk meisje van achttien jaar. Hunne natuurlijke en zedelijke gezondheid treft Mijnheer Bellon. Hij vergelijkt de openhartige vroolijkheid der kinderen met de sombere verveling, de vroegtijdige zenuwziekte der zijnen en een ontwerp ontstaat in zijn geest: zijne kinderen om geneeskundige behandeling zenden naar de vallei der zon; eene geneeskundige behandeling der goede lucht, van den gezonden lach, van vroolijkheid, van werk. In een woord eene behandeling van gezond leven.

De Professer keert huiswaarts, maar verwaarloost zijn terugkeer aan te kondigen en vindt het huis heel er 't onderst boven. Zijn kinderen hebben salons en eetzaal ingenomen voor de inrichting van een feest dat zij hun vriendjes aanbieden. Het spel valt niet in den smaak van Professer Bellon en de gelegenheid is prachtig om te handelen en om zoon en dochter de voorgestelde behandeling te doen te onderstaan. Hij beveelt dat 's anderendaags Fred en Loulou naar de vallei vertrekken. Overtuigd dat vader hen naar een Bergstreek zendt, waar zij zich aan hun geliefd sport: zich te doen uitschijnen, kunnen overleveren, schepen Fred en Loulou

zonder tegenstand in. Maar groot was hunne verbazing wanneer zij in dat verloren land, waar niets is van al wat zij verlangen, aankwamen. Noch auto's noch Jazzband, noch Palace! Niets! Niets! Ja toch. . koeien, kalveren, verkens, hennen en de goede inborst van Bernadette en Philip. Voor deze laatste zijn die stedelingen wonderen en zonder aan kwaad te denken, uit zuivere schalksheid en pret laten zij hen van alles zien. Fred is het spoedig gewoon, dank zij de schoone oogen van Bernadette, maar voor de arme Loulou, schijnt de tijd wel lang. Zekeren dag had zij er echter genoeg van het geluk het hoofd te bieden en alle vooroordeel van zich afwerpende mengt zij zich tusschen het leven harer gasten. En het is eindelijk de beurt aan Philip van door den blik Lucienne bewogen te worden. Van dan af vordert de genezing met wonderbare snelheid. De liefde komt er tusschen en wanneer Professer Bellon zijn kinderen komt bezoeken om te zien wat er van geworden is, vindt hij er vier in plaats van twee.

De twee huwelijken worden volgens de gewoonte der streek gevierd. Professer Bellon vindt dat de genezing... te radikaal geweest is, maar wat doet hij? Hij had naar de "Vallei der Zon.", twee vroegtijdige ouderlingen gezonden en thans bewondert hij hen, man en vrouw geworden.

Die landelijke liefdegeschiedenis geeft aanleiding tot liefelijke tooneelen; doordrongen van die geestigheid, die zoo smakelijk kan doen lachen. De "Vallei der Zon.", de bergen, de watervallen en de fjorden zijn zoovele liefelijke landschappen, die aan iedereen zullen behagen door de begeerlijke schoonheid en de poëzie die er van uitgaat.

DARDENNE & CIE

30, Rue Dupont 30, _____
_____ **BRUXELLES-NORD**

===== Vente et location de Films cinématographiques =====

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: CHODAR-BRUXELLES

TÉLÉPHONE Bruxelles 507.68

UNE CURE... RADICALE!!

===== **COMÉDIE GAIE** =====

SCÉNARIO & MISE EN SCÈNE DE EMANUEL GREGERS

----- INTERPRÉTÉ PAR: -----

Charles Hellebrandt

Alice Frederiks

Péter Malberg

Karen Winther

Le professeur Bellon a deux enfants: Fred et Lulu, pas méchants, pas bêtes, non plus, cependant le langage, les allures, les toilettes en font des Snobs parfaitement insupportables. La passion de la botanique amène un jour le professeur Bellon, tout au nord du Danemark, dans une vallée heureuse, quoique solitaire, dénommée "La vallée du soleil". Il y est l'hôte, de la mère Anne, la propriétaire d'une des rares fermes qui s'y trouvent. La mère Anne aussi a deux enfants, Philippe son fils est un rude gars et Bernadette, une nièce, orpheline qu'elle a élevée est une joyeuse gamine de dix-huit ans. Leur santé physique et morale frappent Mr. Bellon. Il compare en lui-même la franche gaité de ces enfants avec le morne ennui, la précoce neurasthénie des siens et un projet germe dans son cerveau: envoyer ses enfants faire une cure dans la vallée du soleil, une cure de bon air, de bon rire, de gaité, de travail. Une cure de vie saine, en un mot.

Le professeur rentre chez lui et en négligeant de prévenir son retour, et trouve la maison sens dessus dessous. Ses enfants ont chambardé salons et salle à manger pour l'organisation d'une fête qu'ils offrent à leurs petits amis. Le jeu n'est pas du goût du professeur et l'occasion est belle pour sévir et envoyer fils et fille faire la cure projetée.

Il ordonne que le lendemain Fred et Lulu partent pour la Vallée. Persuadés que Papa les envoie dans une station de montagne où ils pourront se livrer à leur sport

favori qui est d'épaier la galerie, Fred et Lulu s'embarquant sans résistance. Mais grand fût leur stupéfaction quand ils arrivèrent dans ce pays perdu où il n'y a rien de ce qu'ils aiment. Ni autos, ni Jazz, ni Palace. Rien enfin. Si pourtant... des vaches, des veaux, des cochons, des couvées, et la bonne humeur de Bernadette et de Philippe! Pour ces derniers, les gens des villes sont des phénomènes et sans penser à mal par pure malice et plaisanterie ils leur font voir de toutes les couleurs. Fred s'acclimate assez vite grâce aux beaux yeux de Bernadette, mais pour la pauvre Lulu, le temps semble bien long. Un jour enfin elle en eut assez de boudier au bonheur et rejetant tout préjugé elle se mêle à la vie de ses hôtes. Et c'est au tour de Philippe d'être ému par le regard de Lucienne. Dès lors la cure agit avec une rapidité merveilleuse. L'amour s'en mêle et quand le professeur Bellon vient voir ce que sont devenus ses enfants, il en retrouve quatre au lieu de deux.

Les deux mariages se célèbrent à la mode du Pays. Le professeur Bellon trouve que la cure a été un peu trop... radicale, mais qu'importe? Il avait envoyé à la "Vallée du soleil", deux précoces vieillards et il les admire à présent devenus un homme et une femme. Cette idylle champêtre donne lieu à des scènes charmantes et empreintes de cette bonne humeur qui provoque le bon rire. La "Vallée du soleil", les montagnes, les cascades et les fjords sont autant de tableaux charmants qui plairont à chacun par l'âpre beauté et la poésie qui s'en dégage.